

Letrado : JUAN-PABLO CORREA DELCASSO - 932363929
AV. DIAGONAL 654 EDIF. B 1 - GARRIGUES - - 08034 -
BARCELONA
Zona : MAI Autos : 834/09 - A-P/0061772

Mi Ref.:
Tribunal : PRIMERA INSTANCIA 57 BARCELONA
Cliente : JUAN LUIS GIMENO GOMEZ LAFUENTE
Contrario : DIRECCION GENERAL REGISTROS Y NOTARIADO
Prcdmto. : JUICIO DECLARATIVO VERBAL
Refª. Clte. :
Refª. Ltdo. :

PROCURADURIA
MANJARIN, S.C.P.

- 1 OCT. 2009

Fax 93 487 37 83 - Tel. 93 487 04 95
manjarin@manjarin.com

Juzgado Primera Instancia 57 Barcelona
Via Laietana, 8-10, 8a. planta
Barcelona Barcelona

Procediment declaratiu verbal 834/2009 Sección 1M

Parte demandante JUAN LUIS GIMENO GOMEZ LAFUENTE
Procurador FCO. JAVIER MANJARIN ALBERT
Parte demandada DIRECCION GENERAL DE REGISTROS Y DEL NOTARIADO

SENTÈNCIA 189/09

Barcelona, vint-i-vuit de setembre de dos mil nou.

L'Illm. Senyor Carles Tortras i Bosch, Magistrat Jutge en substitució del Jutjat de Primera Instància núm. 57 de Barcelona, ha vist aquestes actuacions de procés declaratiu verbal en les que té la condició de part actora el senyor JUAN LUIS GIMENO GÓMEZ-LA FUENTE, representat pel Procurador dels Tribunals senyor Javier Manjarín Albert i defensat per l'Advocat senyor Juan Pablo Correo Delcasso, i la de part demandada la "DIRECCIÓN GENERAL DE REGISTROS Y DEL NOTARIADO", representada i defensada per l'Advocat de l'Estat senyor Joaquím Hortalà. Sobre impugnació de resolució.

ANTECEDENTS DE FET

Primer. El dia 25 de maig de 2009 la representació de la part actora va formular demanda de judici verbal contra la demandada en la qual, després de l'allegació dels fets i fonaments jurídics que va creure convenient, sollicità la declaració de nullitat de la resolució de la "DIRECCIÓN GENERAL DE REGISTROS Y DEL NOTARIADO" de data 13 de març de 2009, amb imposició de costes a la demandada.

Segon. Per Interlocutòria de 9 de juny de 2009 es va admetre a tràmit la dita demanda, s'ordenà donar-ne trasllat a la demandada i s'assenyalà el dia 28 de setembre del mateix any per a la celebració de la vista, dia en que ha tingut lloc.

Tercer. Tant la part actora com la demandada han comparegut a la vista degudament representades i defensades. Obert l'acte, la part actora s'ha ratificat en el contingut del seu escrit de demanda i la demandada s'hi ha oposat, sollicitant a continuació l'obriment del judici a prova, resultant-los admeses les

documentals, consistents en donar per reproduïts els documents acompanyats amb l'escrit de demanda i les més documentals, consistents en admetre els documents acompanyats en l'acte per ambdues parts, totes les quals els hi han resultat admeses; després d'evacuar les seves respectives conclusions les actuacions han quedat vistes per a sentència.

Quart. En la tramitació d'aquest judici s'han observat les prescripcions legals i aplicat la normativa continguda a la Llei d'Enjudiciament Civil (LEC), especialment els seus articles 437 i següents relatius al procés verbal.

FONAMENTS JURÍDICS

Primer. Constitueixen fets incontrovertits que, el dia 21 de maig de 2008, es presentà telemàticament en el Registre de la Propietat de Sitges una escriptura d'obra nova autoritzada pel notari de Barcelona senyor José María Soldevila Trias de Bes en data 20 de maig de 2008, i que el següent dia 30 es presentà altra vegada el mateix títol per igual conducte, si bé constant-hi una diligència, de 29 de maig del mateix any, per la que el notari autoritzant testimoniava la carta de pagament. Essent l'objecte de discussió la validesa d'aqueta forma de procedir per tal de poder procedir a la inscripció.

La diligència de liquidació de l'impost és del següent tenor literal: "Que extiendo yo, el Notario autorizante de esta escritura, para hacer constar el pago del impuesto que se referencia. Este ha sido satisfecho, según resulta de carta de pago que tengo a la vista y que incorporo por testimonio a la presente diligencia, así como del justificante adhesivo emitido a estos efectos por la Dirección General de Tributos. Y para que conste, y a los efectos de acreditar el pago del impuesto, --de conformidad con la resolución de la DGRN de 31 de Enero de 2008, publicada en el BOE núm. 45 de 21 de febrero de 2008 extiendo la presente diligencia a continuación de la escritura que la motiva. En Barcelona, a 29 de Mayo de 2008". Del seu contingut en dedueix l'actora que es tracta que no segueix la forma establerta, i la demandada el contrari, si s'interpreta en l'actual context tecnològic i social.

Segon. La part actora sosté, en síntesi, que la resolució impugnada, revocària de la del Registrador actor, que suspenia la inscripció de la declaració d'obra nova objecte de la mateixa per no acreditar-se vàlidament el pagament de l'impost de Transmissions Patrimonials de la manera establerta per la Direcció General de Tributs del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, en tractar-se d'una matèria de dret fiscal ve determinada única i exclusivament per la Direcció General de Tributs del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, la qual té establert de manera estricta el procediment i requisits que imperativament cal seguir per a poder considerar vàlid el pagament a efectes que el Registrador de la Propietat pugui autoritzar la preceptiva inscripció, és nulla. La fonamentació legal de la seva manifestació la constitueixen, entre d'altres, l'article 254 de la Llei Hipotecaria (LH), que prohibeix al Registrador fet cap inscripció en el Registre de la Propietat si no s'acredita prèviament el pagament dels impostos, i el 256 de la mateixa llei, relatiu a que les cartes de pagament dels impostos hauran de quedar arxivades en el Registre essent el Registrador responsable de conservar-les, en relació

amb els articles 416 i 418 del Reglament hipotecari (RH). La part demandada, per la seva banda, després d'allegar falta e legitimació activa en la demandant, manifesta que el dit article 256 cal interpretar-lo, d'acord amb l'article 3 del Codi civil, a la llum de les circumstàncies actuals, ja que estem en un context tecnològic i social diferents al del moment en que aquells es promulgaren, i que també s'han de posar en relació amb els articles 249 del RH i 110.1, 112.1 i demés concordants de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i d'Ordre Social, tot dient que no té sentit que s'accepti el títol per via telemàtica, com s'ha fet, i que, en canvi, no s'accepti la carta de pagament pel mateix procediment, com igualment s'ha efectuat.

Tercer. Cal, en primer lloc, desestimar l'allegació de falta de legitimació activa de l'actor efectuada per la demandada, ja que no tan sols el Registrador és responsable del seu comportament en ocasions com l' anteriorment descrita objecte d'aquest procediment, sinó que per la Llei 24/2005 el Registrador està legitimat per a recórrer les resolucions revocatòries de les seves qualificacions quan afectin a un dret o interès del que en sigui titular, sense que l' interès a que es refereix l'article 328 de la LH pugui ser particular, ja que llavors el Registrador no podria qualificar el títol. En aquest sentit les sentències de l'AP de València de 29 d'Abril de 2009 i de l'AP d'Alacant de 20 de març del mateix any.

Pel que fa a la qüestió de fons plantejada, la Resolució de la pròpia DGRN de 31 de gener de 2008 manifesta que correspon al Registrador comprovar que s'acrediti el pagament, o exempció o no subjecció, però no decidir com es té d'acreditar; la competència per a decidir la forma de realitzar l'acreditació, correspon a l'Administració tributària gestora de l'impost, en aquest cas la Direcció General de Tributs de la Generalitat de Catalunya, la qual té manifestat el seu criteri en la Circular de 27 de març de 2007. A més a més les resolucions de la DGRN no tenen caràcter de jurisprudència, tal com recorda la sentència de l'AP de Guadalajara de 7 de juny de 2007, i com diu la sentència del Jutjat de 1ª Instància núm. 3 de Lleida de 28 de juny de 2008, "els Registradors "se encuentra más vinculados a la Ley de a la DGRN y en tanto que no haya un pronunciamiento jurisprudencial que interprete el artículo 255 LH, es correcto que el Registrador cuestione eta calificación global en caso de falta de pago de impuestos, porque la LH en su artículo 255 ordena detener su función calificadoras...".

Per tot això, en considerar que la remissió via telemàtica pel notari autoritzant no de la carta de pagament sinó d'un comprovant notarial de pagament, amb una còpia testimoniada de la mateixa, contradiu la legalitat esmentada i constitueix una tercera via no prevista, cosa que també es desprèn del contingut de la nota informativa de la Direcció General de Tributs acompanyada per l'actora com document núm. 6 del seu escrit de demanda, correspon estimar les pretensions de la part actora contingudes en el seu escrit de demanda.

Quart. Cal imposar les costes a la part demandada amb fonament en el que disposa l'article 394.1 de la LEC, ja que les seves pretensions han estat totalment rebutjades.

Vistos els preceptes legals citats i els demés de pertinent i general aplicació al

cas, en nom de S.M., el Rei,

DECISIÓ

Estimo integrament la demanda presentada per la representació processal del senyor JUAN LUIS GIMENO GÓMEZ-LA FUENTE contra la "DIRECCIÓN GENERAL DE REGISTROS Y DEL NOTARIADO.", declaro nulla de la seva resolució de 13 de març de 2009, recaiguda en el recurs interposat pel Notari senyor José Maria Soldevila Trias de Bes contra la negativa de l'actor a inscriure una escriptura de declaració d'obra no finalitzada, en ser ajustada a dret la seva qualificació de 12 de juny de 2008, i imposito les costes d'aquest judici a la part demandada.

Lliuris testimoni d'aquesta resolució, i l'original romandrà al llibre de resolucions d'aquest Jutjat.

Contra aquesta resolució es pot interposar un recurs d'apel·lació davant l'Audiència Provincial de Barcelona, recurs que s'ha de presentar per escrit en aquest Jutjat en el termini de cinc dies hàbils des de la seva notificació. S'hi ha d'exposar les alegacions que fonamentin la impugnació.

Així ho pronuncio, mano i signo.

PUBLICACIÓ. Avui el Magistrat Jutge que subscriu ha llegit i ha publicat en audiència pública i davant meu aquesta Sentència. En dono fe.